

Uitvaart Wauthier de Mahieu sj

Zaterdag 14 maart 2026

Lezingen:

Eerste lezing: Hebrëën 11,8-10.(11-16) Evangelie: Matteüs: 14,22-33

HOMILIE voor Marc Desmet sj, regionale overste

Beste familie, vrienden en vriendinnen in de Heer, beste pelgrims,

Uit zijn autobiografie bleek hoe Wauthier vaak een eigen weg is gegaan, ondanks de opwerpingen van zijn oversten. Het uiteindelijk toch toestaan berustte volgens Wauthier zelf op een groot vertrouwen van die oversten – waarvoor hij enorm dankbaar was. Dat heeft hij *geschreven*, maar mij op de voorlaatste avond van zijn leven ook *gezegd*.

Maar eerlijk en onderzoekend als hij was, vroeg hij zich ook af: *was dat een vorm van **eigenzinnigheid** die dan toch op haar manier vruchten heeft gedragen? Of was het een manier van teruggaan tot de grond van de goede boodschap', namelijk **zo maar naar de andere toegaan met een open geest en een open hart?***

ABRAHAM

Maw Welke God schreef zijn verhaal? Een God die recht schrijft op kromme lijnen of een God die ons naar de ander trekt? Voor mij: de God van Abraham, van wie het eerste woord was: *Lech Lecha – Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat ik U zal wijzen. (Gen 11)*

Wauthier, trek weg uit je familie, je milieu naar het land van de Vlaamse jezuïeten

Trek weg uit Vlaanderen naar Congoland, naar het broussecollege van Mbansa-Mboma

Trek weg uit een onderwijs dat enkel de westerse/Europese cultuur doorgaf aan Congolese kinderen die daardoor verscheurde persoonlijkheden werden, trek naar Leuven om niet enkel theologie maar ook een master antropologie te studeren – keer dan terug naar Congo

Trek weg uit de gemeenschap van het Boboto college met vooral niet congolese jezuïeten om te leven tussen de zwarten in de cité, samen met één Spaanse medebroeder

Trek weg om te doctoreren niet in het zuidwestelijk Kwangogebied vanuit een missiepost met medebroeders, maar in het oerwoud van Noord-Oost Congo bij de Komo om als enige blanke met hen te leven en je te laten doordringen door hun taal en hun totaal ander denk- en leefsysteem

Trek weg uit de stam van de Komo zonder hen te christianiseren uit respect voor hun zo rijke en evenwichtige cultuur die je niet wil ontwrichten, om antropologie te onderwijzen aan de universiteiten van Leuven en Kimwenza

Trek weg, definitief, uit Congo naar Vlaanderenland

Trek weg uit je professorenbestaan, naar het land van de spiritualiteit om met medebroeders en zoveel anderen, pelgrimstochten te organiseren.

Trek uit je antropologische lessen nu levenslessen, trek van je antropologische structuren naar de structuur en het land van de Geestelijke Oefeningen

Trek op tocht naar Baskenland en Navarra, naar het land van de Cardoner en wijs nu zelf de weg met pijltjes en een uiterst gestructureerd en rijk Loyolapelgrimsboekje

Trek weg naar de mensen, de gewone mensen: groepjes, individuen, mannen en vrouwen, priesters, families en groepen, naar allen die de wil van

God zoeken, ook naar hen uit wie boze geesten werden verdreven – want Wauthier was ook exorcist, naar enkele vrouwen die voor hem zorgden zoals ze dat deden voor Jezus in Lucas 8; allemaal ‘in een of ander huis’ (Handelingen), en ook in een Brugs huis met jezuïeten, gevangenisalmoezeniers, ex-gedetineerden, mannen en vrouwen – een droom die eindelijk uitkwam – naar steeds wijder uitdeinende kringen. Trek weg naar Drongen om het Bezinningscentrum verdieping te geven.

En dan herlees ik de Hebreeënbrief over die Abraham:

‘Door het geloof heeft Abraham/Wauthier gehoor gegeven aan de roepstem van God, en ging hij op weg naar een land dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen; hij vertrok zonder te weten waarheen. Door het geloof heeft hij als vreemdeling vertoefd in het land dat hem beloofd was; hij woonde er in tenten/hutten, evenals <Isaak en Jakob, die dezelfde belofte erfden;

want hij zag uit naar de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwer is.

Zoals Abraham roept ook Wauthier verlangen naar ‘fundamenten’ op: diepe gedachten, stevige wortels/’radijzen’, radicaliteit, betrouwbare fundamenten, waarop een gemeenschap, de stad van God kan gebouwd. Het zijn de wortels van de echte noblesse die hij in al zijn eenvoud van doen en van kledij uitstraalde, de wortels van het menszijn, de radicaliteit van de soberheid, de diepte van het Bijbels Woord, de wortels van Ignatius’ visioenen aan de oevers van de Cardoner, het geworteld zijn in de vreugde die overvloedde uit zijn twinkelende, altijd ook wat guitige ogen, en er was die ahw gravende en zaaïende linkerhand bij het spreken, met die diepe, warme stem. De ‘boer die met de schop de grond bewerkt en voorbereidt voor het zaad van het woord

Daarom, zo vervolgt de Hebreeënbrief, is dan ook aan één man, en nog wel in zijn hoge ouderdom een nageslacht ontsproten, talrijk als de sterren aan de hemel, ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee. (Hebr 11,12)

PETRUS (Mt 14,22-33)

Wauthier doet me dusvaan Abraham denken, maar toen ik hem vroeg welke lezing bij zijn uitvaart zou passen zei hij: Petrus! Petrus die naar Jezus over het water wandelt, en dan toch weer terugdeinst.

Maar wat zegt deze tekst over Wauthier? (Dat Jezus ‘Om ongeveer 4 uur ‘s morgens’ naar de leerlingen toe over het meer wandelt’, net zoals Wauthier

om ongeveer vier uur is gestorven, is een bijzonder toeval, maar) ik moest vooral denken aan zijn aarzeling om van Drongen naar Antwerpen/Capenberg te gaan. De laatste trek-tocht, weg uit al die relaties die zoveel eenheid en genezing voortbrachten... Weg uit Drongen, de plaats waar hij langst was, en de plek die symbool staat voor onze UAP 1, de weg wijzen naar Jezus, de plek waar we heel veel voor over hebben...Hij stelde die laatste trektocht een jaar uit. Eigenlijk vooral uit bezorgdheid voor de mensen die hij dan niet meer zou kunnen steunen.

Misschien juist daarom, rees mijn vermoeden dat Wauthier die lezing veeleer bedoelde als bemoedigende boodschap voor ons die verweesd achterblijven, wij die als kerkgemeenschap overvaren naar een onduidelijke overkant, maar ook als burgers in de huidige nationalistische en totaal onverantwoorde oorlogsstormen. Hoe stevig geworteld zijn onze hoop, geloof en liefde?

En dan is Wauthiers boodschap en 'uitdrijving' via dit verhaal: de Heer die we in Jezus en in Jezus' gezellen zoals Wauthier dieper leerden kennen, is geen spook maar bestaat werkelijk. Hij komt ons tegemoet over het woelige water en Hij trekt ons weer in de boot!

(Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij op de wind ging letten, werd hij bang en hij begon te zinken. Hij schreeuwde: "Heer, red mij!")

Onmiddellijk stak Jezus zijn hand uit en greep hem. En Hij zei: "Je hebt niet genoeg geloof! Waarom ging je twijfelen?"

Ze klommen in de boot. Toen ging de wind liggen. De leerlingen in de boot vielen voor Hem op hun knieën en zeiden: "U bent werkelijk de Zoon van God!")